

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 10 marca 2021 r.

DIH-3.707.3.2021.AB

DECYZJA DIH-III /7/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji KHU.D.114.2020.ZS Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 8 grudnia 2020 r. (sygnatura: KHU.8361.349.2020.ZS.TK), na mocy której przedsiębiorcy Panu Tadeuszowi Kiedrowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. „Auto Kiedrowski” Tadeusz Kiedrowski w Kościerzynie wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) za niewykonanie obowiązku przekazywania użytkownikom produktów w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zauto wrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży, określonego w art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2020 r. poz. 1114), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniu 28 października 2020 r. inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanym dalej: „Pomorskim WIIH” albo „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie motoryzacyjnym (...), należącym do przedsiębiorcy (...)prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), zwanego dalej: „stroną postępowania” albo „stroną”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”),

skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, sygn. KHU.8360.232.2020.ACz z 29 września 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2020 r. poz. 1114), zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami” lub „ustawą o opakowaniach”.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali przestrzeganie przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami w zakresie m.in. przestrzegania obowiązku informowania konsumentów o postępowaniu z odpadami opakowaniowymi produktów.

W toku kontroli ustalono, że w placówce oferowano do sprzedaży konsumentom produkty w opakowaniach. W wyniku podjętych działań stwierdzono, że przedsiębiorca Pan (...) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w miejscu prowadzonej działalności nie przekazywał użytkownikom produktów w opakowaniach informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży, co było niezgodne z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Przebieg i ustalenia kontroli zostały opisane w protokole kontroli z dnia 28 października 2020 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.349.2020.ZS.TK). Kontrolowany przedsiębiorca w uwagach do protokołu kontroli wskazał, że nie wiedział o obowiązku uwidaczniania ww. informacji wskazanych w protokole kontroli, oraz że niezwłocznie w toku kontroli uzupełnił wymagane brakujące informacje.

Pismem z dnia 16 listopada 2020 r. Pomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Pana (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, ze względu na niewykonanie obowiązku, przekazywania użytkownikom produktów w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, określonego w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Stronę w powyższym piśmie poinformowano również o prawach wynikających z art. 9, art. 10 § 1, art. 73 § 1 i art. 78 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”.

Przedsiębiorca w odpowiedzi na powyższe zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w piśmie z 20 listopada 2020 r. wskazał, że po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli zwrócił się do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego w Gdańsku oraz do Pomorskiego WIIH w celu uzyskania informacji na temat ustawy o gospodarce opakowaniami, a w szczególności art. 42 ww. ustawy, jednak w związku z pandemią nie uzyskał odpowiedzi. Przedsiębiorca wskazał, że zrozumiałą interpretację

powyższych przepisów uzyskał w trakcie kontroli, w wyniku czego niezwłocznie umieścił brakujące informacje jeszcze w trakcie kontroli. Przedsiębiorca jednocześnie wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, gdyż z uwagi na obecna pandemiczną sytuację (drastyczny spadek obrotów, koszty stałe), każde dodatkowe obciążenie finansowe prowadzi do utraty płynności finansowej firmy.

Decyzją KHU.D.114.2020.ZS z dnia 8 grudnia 2020 r. (sygn.. akt. KHU.8361.349.2020.TK) Pomorski WIIH na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 oraz art. 104 Kpa, wymierzono przedsiębiorcy Panu (...) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) za niewykonanie obowiązku przekazywania użytkownikom produktów w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży, określonego w art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2020 r. poz. 1114). Decyzję doręczono stronie w dniu 10 grudnia 2020 r.

W dniu 11 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Pomorskiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) od ww. decyzji.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary finansowej. Wskazała, że jej uchybienia nie wynikały z ignorancji ustawy, ale z niewiedzy, a przedsiębiorca natychmiast, jeszcze podczas trwania kontroli, brakujące informacje umieścił w widocznym i dostępnym miejscu. Strona podkreśliła również, że nałożona kara jest bardzo dolegliwa, a w obecnej sytuacji pandemicznej (drastyczny spadek obrotów) każde dodatkowe obciążenie finansowe prowadzi do utraty płynności finansowej firmy.

Pismem z dnia 22 stycznia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 41 i art. 42 ww. ustawy. Art. 41 zawiera zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Natomiast art. 42 dotyczy obowiązku uwidaczniania informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 4 ww. ustawy wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Ustawa o gospodarce opakowaniami nie wskazuje przesłanek do ustalenia wysokości kary pieniężnej. Zastosowanie znajdują więc tu przepisy działu IVA Kpa dotyczące administracyjnych kar pieniężnych. Okoliczności wpływające na wymiar kary pieniężnej wskazane zostały w art. 189d Kpa. Stosownie do jego zapisów wymierzając administracyjną karę pieniężną organ administracji publicznej bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;

- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Kontrola przeprowadzona 28 października 2020 r. w sklepie motoryzacyjnym (...), należącym do przedsiębiorcy (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), dała podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei spowodowało zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej.

W złożonym odwołaniu strona postępowania wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary finansowej, wskazując, że jej uchybienia nie wynikały z ignorancji ustawy, ale z niewiedzy, a przedsiębiorca natychmiast jeszcze podczas trwania kontroli, brakujące informacje umieścił w widocznym i dostępnym miejscu. Strona podkreśliła również, że nałożona kara jest bardzo dolegliwa, a w obecnej sytuacji pandemicznej (drastyczny spadek obrotów) każde dodatkowe obciążenie finansowe prowadzi do utraty płynności finansowej firmy.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, iż z akt sprawy wynika, że strona postępowania nie wypełniła ciążących na niej obowiązków wynikających z art. 42 ww. ustawy. W toku prowadzonej kontroli inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH stwierdzili, iż strona w należącym do niej sklepie (...), prowadziła sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Tym samym, zgodnie z przepisami prawa, strona zobowiązana była czynić zadość wymogom nakładanym na przedsiębiorców ustawą o gospodarce opakowaniami, a zatem powinna co najmniej w miejscu sprzedaży wywiesić informację o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów.

Ustalenia kontroli, wykazały jednoznacznie, że powyższych informacji przedsiębiorca nie uwidoczniał. Powyższe ustalenia zostały udokumentowane w aktach sprawy – w tym w protokole kontroli, w którym strona w uwagach wskazała, że nie wiedziała o obowiązku uwidaczniania informacji wymaganych ustawą o gospodarce opakowaniami oraz, że niezwłocznie w toku kontroli uzupełniła brakujące informacje.

Podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK zaznacza, że od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego oczekuje się znajomości przepisów m.in. w zakresie regulacji dot. postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Przedsiębiorcy powinni dołożyć należytej staranności, aby ich działalność była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Jak sam przedsiębiorca wskazuje w odwołaniu, a wcześniej w piśmie z 20 listopada 2020 r., przedsiębiorca znał zakres planowanej kontroli z otrzymanego wcześniej zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, jednak nie uzupełnił brakujących informacji, wskazując jedynie, że zwrócił się do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego w Gdańsku oraz do Pomorskiego WIIH w celu uzyskania informacji na temat tej ustawy, a w szczególności art. 42 ww. ustawy. Jednak w związku z pandemią nie uzyskał odpowiedzi.

Odnosząc się do argumentów strony, prezes UOKiK stwierdza, że brak wiedzy nie może być w tym wypadku usprawiedliwieniem dla stwierdzonych nieprawidłowości u kontrolowanego, gdyż przedsiębiorca chcąc prowadzić działalność w określonym zakresie powinien w pierwszej kolejności zapoznać się z obowiązującymi przepisami. Obowiązek wynikający z artykułu 42 dot. uwidaczniania informacji, co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży, przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego i sprzedający produkty w opakowaniach, istnieje od wielu lat i nie jest przepisem nowym. Prezes UOKiK wskazuje również, że art. 42 ww. ustawy stanowi jednoznacznie, iż w przypadku spełnienia łącznie dwóch przesłanek tj. prowadzenia jednostki handlu detalicznego (lub hurtowego) oraz sprzedawania produktów w opakowaniach – istnieje obowiązek przekazywania użytkownikom tych produktów wskazanych w przepisie informacji.

Prezes UOKiK zauważa, że Pomorski WIIH ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił przesłanki zawarte w art. 189d Kpa.

Prezes UOKiK, zgadzają się z oceną organu pierwszej instancji, która wskazuje, że strona w całości nie dopełniła obowiązku nałożonego na nią zapisem art. 42 ustawy o gospodarce odpadami. Przepis ten jednoznacznie wskazuje na obowiązek wywieszenia informacji w miejscu sprzedaży. W ocenie Pomorskiego WIIH, z którą zgadza się organ drugiej instancji, brak przedmiotowej informacji stanowi istotne niedopełnienie ustawowych obowiązków. Brak przekazania wymaganych informacji ma związek z ochroną środowiska, a co za tym idzie – zdrowia i interesu publicznego.

Organ pierwszej instancji wskazał również, że strona nie była wcześniej karana za niewypełnienie obowiązków wynikających z art. 42 ustawy o opakowaniach, jak również, że mimo posiadanych informacji o zakresie kontroli, nie podjęła działań i nie uzupełniła wymaganych informacji przed kontrolą, natomiast działania takie podjęła już w trakcie kontroli.

W ocenie Prezesa UOKiK, strona w całości nie wypełniła swojego obowiązku, o którym mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Umieszczenie wymaganych przepisami ww. ustawy informacji, o których mowa w art. 42, jest obligatoryjne dla wszystkich przedsiębiorców, których działalność gospodarcza hurtowa lub detaliczna obejmuje sprzedaż produktów w opakowaniach. Brak zamieszczenia przez przedsiębiorcę wymaganych prawem informacji w sposób oczywisty naruszał prawo użytkownika, w szczególności konsumenta, do informacji i był sprzeczny z ww. przepisami. Należy również podkreślić, że wysokość kary pieniężnej, jaka może zgodnie z art. 57 pkt 4 ustawy o gospodarce opakowaniami zostać nałożona na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 42 ww. ustawy może wynosić od 500 do 20 000 zł. Stronie natomiast wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł, a więc mieszczącą się w dolnej granicy jej możliwej wysokości.

Analizując całokształt materiału zgromadzonego w sprawie Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji nie znalazł w przedmiotowej sprawie podstaw do zastosowania art. 189f Kpa i odstąpienia od nałożenia kary. Powyższy przepis wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie wykonała obowiązku przekazywania użytkownikom produktów w opakowaniach informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży, określonego w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, że w niniejszym przypadku waga naruszenia prawa nie jest znikoma.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, uwidoczniała wymagane prawem informacje w trakcie kontroli. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie

skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony spowodowana pandemią – co podkreślono w odwołaniu – może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 58 ust. 5 ustawy o gospodarce opakowaniami, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Pomorskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której wymierzył przedsiębiorcy Panu (...) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) za niewykonanie obowiązku, określonego w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Tym samym decyzja Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z 8 grudnia 2020 r., powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)